

Nói Chuyện Tử Vi

GS. Vũ Như Hoàng

Khi xem tử vi mà người ta thường nói đến cung phúc đức thì phần lớn các sách vở Tàu Ta không ai định nghĩa cung phúc đức là gì, cũng không mấy ai định nghĩa Phúc Đức là gì, và người ta còn nghĩ là ai cũng được hưởng phúc đức. Thế rồi người ta còn đi xa hơn căn cứ vào cung phúc đức mà nói về mồ mả Tổ Tiên. Từ chính nhân quân tử, từ nhà tư bản giàu ú ụ u đến anh bần cùng khổ giây, tấc đất cắm dùi không có, từ anh cướp giết người cướp của đến các anh ăn trộm mọi loại: trộm tình, trộm của, trộm danh... trộm vật ai cũng hỏi thầy số hay tự hỏi là mình phúc đức thế nào, mồ mả Gia Tiên phát thế nào, chính mình được hưởng ra sao, con cháu thế nào. Ai cũng mong sống mãi sống hoài trong giàu sang sung sướng. Vấn đề được đặt ra là:

- Phúc đức là gì.
- Ai là người được hưởng phúc.
- Có cách mồ mả ảnh hưởng tới con cháu không và ảnh hưởng như thế nào.

Trong khi bàn về các cung trong lá số, tôi có nói về cung phúc. Nhưng hôm nay không phải là lúc bàn về cung phúc đức. Vì cung phúc đức nói về nhiều phạm vi: nào dòng dõi, sự hưng thịnh hay suy thoái của dòng họ, bệnh di truyền, mồ mả Tổ Tiên v.v...

Bây giờ tôi chỉ **bàn về mồ mả Tổ Tiên thôi**, mà trước khi đi vào chính đề tôi rẽ ngang nói về vài câu chuyện chính tôi biết sự phát tích do mồ mả Tổ Tiên tạo ra, không phải là chuyện nghe hơi nời chỗ hay lời đồn vu vơ.

***Mộ Tổ nhà Đại Tướng Văn Tiến Dũng.

Bà ngoại tôi họ Phạm có người Chú, em của thân phụ Bà Ngoại tôi làm Lãnh Binh (tướng cầm đầu quân đội một tỉnh). Khi quân Pháp đang đánh chiếm Bắc Kỳ, Cụ Cố thân sinh ra Bà Ngoại tôi làm trong bộ tham mưu của Quan Binh Bộ Thượng Thư Tôn Thất Thuyết. Cụ Chú cầm quân. Khi Cụ Tôn Thất Thuyết thua chạy sang Tàu thì Cụ Cố tôi và Cụ Chú theo không kịp ở lại. Cụ Chú làm thầy địa lý rất giỏi, hay đi tìm đất ở các cánh đồng thuộc tỉnh Hà Đông. Cụ thường đem theo người Cậu Họ tôi là Phạm Duy Bản (lúc đó Cậu tôi độ 15, 16 tuổi, ông học lớp dưới ông Văn Tiến Dũng 1 lớp ở trường Puginier thuộc nhà thờ Hà Nội, sau cậu Ban di cư vào Nam mở tiệm cơm Tây Duy Ban ở 81 Đinh Tiên Hoàng đối diện với tiệm cơm Tây bình dân Chez Albert). Khi đi qua ngôi mộ tổ nhà ông Văn Tiến Dũng, Cụ Chú có chỉ cho ông Cậu tôi hay là ngôi mộ Tổ nhà họ Văn sẽ phát Đại Tướng (lúc đó vào khoảng 1925). Năm 1975 Đại Tướng Văn Tiến Dũng làm Tư lệnh chiến dịch đánh chiếm Miền Nam VN tạo thành cuộc thống nhất VN của Đảng Cộng Sản.

Năm 1947 tôi còn ở quê nhà Duyên Hà thì ông Văn Tiến Dũng còn là thiếu tướng chính ủy Liên Khu 3 trong cuộc kháng chiến chống Pháp, thiếu tướng Hoàng Sâm làm tư lệnh, đại tá Hoàng Minh Thảo làm phó.

***Việc đoán mộ cho cụ Trịnh Ngọc Giám cháu 7 đời chúa Trịnh Bồng.

Năm 1972 tôi đến đền Sòng ở đường Trương Minh Ký gặp một ông già ngoài 70 tuổi được ông Viện Chủ giới thiệu là ông này xem số Tử Vi phải an theo tiết khí.

Qua cuộc nói chuyện tôi thấy có cảm tình ăn ý. Ông già đưa cho tôi ngày sinh của một trẻ trai mới sinh năm 1972. Ông bảo cháu thì có nhiều nhưng ngoài 70 tuổi mới có cháu đích tôn. Mấy hôm sau

ông già tới chơi, tôi trình bày số đũa nhỏ mà ông nhờ xem. Tôi nói qua cung phúc ở thìn có cách Tử Tướng miếu mà nhàn... là cách được mộ. Ông cụ nói: mộ nào, tôi đáp là mộ Cụ Cố sinh ra cụ. Ông cụ bảo tôi tả ngôi mộ đó. Tôi bảo ngôi mộ để vào nơi đất thấp nhưng đất đỏ như son Tàu, đằng trước có cái gò, tay trái cách 50 mét có một con đường, tay phải cách 100 mét có một nơi thờ tự là chùa hay nhà thờ. Ông cụ khen là chưa thấy ai tả mộ như tôi và thú thực cụ là thầy địa lý, cháu 7 đời Chúa Yến Đô Vương Trịnh Bồng. (chúa cuối đời dòng họ Trịnh). Tôi bồi thêm là thừa Cụ: ngôi mộ này để trộm. Củ đồ mặt và thú thực. Nguyên là năm 1945, Cách Mạng Tháng 8, Việt Minh cướp chính quyền, cụ buồn cho thời thế, đi tìm đất để ngôi mộ cho thân phụ thì tìm được một ngôi hình hai đầu con rắn chầu vào nhau. nhưng chưa biết điểm huyết. Cụ về nhà ông anh họ ở cuối làng hút thuốc lào. Ông này dốt, không biết chữ Hán. Ông anh hỏi: chú đi đâu. Cụ nói tìm được một ngôi mộ nhưng chưa điểm huyết được. Ông anh dốt đặc mà lại tương một câu: "sao chú dốt thế". Cụ tức quá, nghi thổ thần lên miệng. Ông anh bảo: "Điểm vào giữa đầu 2 con rắn" Cụ tỉnh ra. Hôm xin với làng bên thì xin một chỗ để một chỗ. Đào lên thì thấy chung quanh đất đen thui nhưng chính huyết đỏ như son Tàu thật. Cụ nói cái chùa bên phải khi bị phá thì ngôi mộ mới phát.

***Mộ kiểu Đất Hoàng Xà

Học giả Đoàn Thêm kể cho tôi nghe "ngôi mộ tổ nhà họ Đoàn ở Bắc Ninh là ngôi mộ kiểu Hoàng Xà". Ngôi mộ này có cách 300 năm phát một lần.

- Thời vua Lê chúa Trịnh phát cách: con trai toàn Võ Quan (Đô Đốc), con gái lấy chúa Trịnh làm Vương Phi.
- Thời Pháp mới sang chiếm VN thì phát cách: con trai làm đến Tổng Đốc là thân phụ của Học Giả Đoàn Thêm, chị của vị Tổng Đốc này lấy chồng giàu nhất làng Cụ Đà, tưởng cũng nên nhắc là làng Cụ Đà là một làng làm tương nổi tiếng ở Bắc Việt, và thời sau này thì có nhiều nhà buôn nổi tiếng ở Hà Nội, di cư vào Nam ở Sài Gòn như Cụ Chung, Cụ Thất v.v...

Thân Phụ của Học giả Đoàn Thêm húy là Đoàn Triển. Thuở nhỏ thông minh nhưng tính tình phóng khoáng. Khi còn là học trò nghèo bị bệnh đến khám bệnh, bốc thuốc nhà ông Thầy Tàu ở phố Hàng Cẩn. Ông Thầy bảo phải uống 100 thang mới khỏi. Cụ nói không có tiền.

Ông Thầy Tàu có xem số Tử Vi cho cụ và nói: "*không sao. Bao giờ có tiền hãy trả và còn nói chính cái nhà tôi đang ở rồi cũng thuộc về anh.*" Ông Thầy có đề mấy câu trong số Tử Vi của Cụ là: "*Phú quý tam thập tam, xuân thu lục thập lục*" (nghĩa là 33 tuổi thì giàu sang, 66 tuổi thì chết).

Năm 24 tuổi đã có hai vợ. Năm 1882 Bình Bộ Thượng Thư Triều Nguyễn là Tôn Thất Thuyết rước vua Hàm Nghi ra Tân Sở mở chiến khu chống Pháp. Khi đó Cụ Đoàn Triển đi nghỉ hè ở quê nhà vợ hai. Các bô lão họ Đoàn thấy kỳ thi hương sắp tới nên cử một phái đoàn ra mời cụ Đoàn Triển về thi, nói rằng: "*cả họ chỉ có mình anh học giỏi, anh nên đi thi*".

Kỳ thi năm ấy Triều đình muốn dò ý sĩ tử Bắc Hà nên ra đề tài về "Thủy Hử". May sao khi ở nhà vợ hai cụ Đoàn Triển đã xem truyện này rồi. Khi lên nộp quyển nhòm thấy quan chánh chủ khảo gật đầu lia lịa, Cụ Đoàn Triển biết là mình làm bài tốt. Sau khi yết bảng, quan Chánh Chủ khảo gọi cụ lên bảo: "*Anh làm bài hay, đáng lẽ đỗ thủ khoa, nhưng anh không kể sách*", và cho anh đỗ á nguyên.

Sau vì Vị Kinh Lược Sứ Bắc Kỳ là Trần Lưu Tuệ giới thiệu Cụ Đoàn Triển với vị tân Kinh Lược là Hoàng Cao Khải, cụ Đoàn Triển được bổ làm chánh văn phòng nha Kinh Lược xứ Bắc Kỳ.

Năm 66 tuổi Cụ đi chơi Sầm Sơn bị cảm, Cụ vợ bảo theo ông Thầy Tàu đoán thì năm đó Cụ mất. Cụ làm một bài "Minh"(tức bài văn tả tâm trạng riêng đề trên mộ sau khi mất) để lại cho con cháu dặn chôn Cụ ở Vườn Mai nơi bà mẹ Cụ đẻ rơi Cụ ở đó.

"Ngã sinh ư Mai Viên,
Ngã tử ư Mai Viên."

*Phú quý tam thập tam,
Xuân thu lục thập lục “*

(Nghĩa là Ta sinh ở vườn Mai, Ta chết cũng ở vườn Mai, ba mươi ba tuổi giàu sang, 66 tuổi chết) CỤ còn dặn con cháu mỗi lần giỗ CỤ thì phải để bài vị của ông Thầy Tàu bên bài vị CỤ.

***MỘ TỔ NHÀ HỌ DƯƠNG Ở VÂN ĐÌNH, HÀ ĐÔNG.

Ông Nguyễn Văn Viễn học trò CỤ CỬ NGÔ MẠNH NGHINH (thân phụ BÁC SĨ NGÔ TÔN LIÊN) kể. Ông Viễn biết tôi qua anh Liên trong thời gian CS đã vào miền Nam, ông tuổi ất mao, sống độc thân, thích tìm hiểu cổ học. Tài liệu cổ hiếm nhờ ông tìm là ra ngay. Nhờ vào những người quen có được trong đời do duyên văn tự ông đã được họ giúp đỡ. Mấy chục năm di cư sống ở miền Nam ông tro trọi một mình mà vẫn vui vẻ, coi thường cuộc đời, không nhào vô cuộc thế. Ông mất năm ngoài 90 do một nữ đệ tử bao che giúp đỡ.

Chuyện kể như sau:

“Bà Nội của CỤ DƯƠNG LÂM, DƯƠNG KHUÊ góa chồng, có một con trai chừng 10 tuổi, CỤ hàng ngày đi chợ kiếm sống, giao cho con một bát nước và một cái que cùng một miếng bẻng gỗ, bảo con phải viết hết bát nước mới được đi chơi. Một hôm có vị sư già đi qua nhà, thấy thằng nhỏ ngồi cứ lấy cái que chấm vào bát nước rồi viết lên tấm gỗ. Vị sư rủ “thằng nhỏ” đi chơi, thằng nhỏ không đi, bảo nhà sư rằng: “*Mẹ không cho phép, bao giờ viết hết bát nước mới được đi chơi*”.

Nhà sư thấy thế lấy làm lạ, nhằm một hôm “Bà CỤ” có nhà đến bảo Bà CỤ tìm hài cốt của ông chồng để cho ngôi mộ, nhà sư dặn rằng: “*mộ này chỉ phát đến cử nhân, phải đợi đến đời cháu mới đỗ Đại Khoa (tiến sĩ)*”. Quả nhiên về sau ông con trai học hành thông minh, giỏi giang lắm nhưng chỉ đỗ Cử nhân. Ông thầy học là CỤ THÁM HOA VŨ THÀNH gọi gả con gái cho. Bà con gái này (tức mẹ của hai vị DƯƠNG LÂM, DƯƠNG KHUÊ) rất hiếu thuận. Dù là con quan lớn nhưng ở nhà chồng nghèo giữ lễ rất nghiêm. Người ăn mặc nâu sồng, làm lụng vất vả, khi về chơi nhà cha mẹ thì trước khi vào nhà Bà vào nhà người quen ở đầu làng thay quần áo nâu sồng ra quần áo sang rồi mới vào nhà cha mẹ. Đến khi về thì lại vào nhà quen thay quần áo sang thành quần áo nâu sồng rồi mới về nhà mình. Dòng họ Dương toàn được các nàng dâu hiếu thuận.

Một giai thoại về CỤ DƯƠNG LÂM cũng được ghi lại trong gia phả. Khi CỤ DƯƠNG LÂM đi thi hội, CỤ làm bài rất hay nhưng có một chỗ phạm húy. CỤ về nhà trọ chán nản, rồi bỏ về sớm không xem bằng nữa vì yên trí là trượt. Khi vua TỰ ĐỨC đòi xem các quyển bị đánh trượt thì thấy bài của CỤ DƯƠNG LÂM rất hay nhưng phạm húy, các quan trường đánh trượt, nhà vua định cho đỗ, Vua sai người tìm. Biết CỤ DƯƠNG LÂM đã bỏ về, Vua định hoãn ngày yết bằng để chờ CỤ DƯƠNG LÂM trở lại nhưng các quan trường tâu vua là: “*việc thi cử là Đại Điển nhà nước, không thể vì một người mà hoãn lại được*”. Vua TỰ ĐỨC đành chịu và cho ghi lại là: việc thi của CỤ DƯƠNG LÂM đã thể thì việc quan sẽ cho thăng nhanh, hơn mức thường.

Lại nữa khi CỤ DƯƠNG LÂM về trí sĩ, CỤ DƯƠNG KHUÊ cũng mất rồi, nghe tin CỤ TAM NGUYÊN ĐỔ MẮT, bèn cho người nhà đem đồ phúng điếu sang làng Yên Đổ (Bình Lục, Hà Nam) để viếng (trong đồ viếng ngoài lễ vật thì có một điếu văn). Khi anh người nhà CỤ DƯƠNG LÂM đến đầu làng thì êm lặng, không nghe có đám tang nào, đến trước cổng nhà CỤ TAM NGUYÊN thì cũng vắng tanh, êm lặng, anh ta quanh quẩn qua lại, không dám vào. CỤ TAM NGUYÊN thấy liền cho gọi vào. Anh ta cứ thực trình, CỤ TAM NGUYÊN hỏi ngoài lễ vật có gì, anh người nhà nói có 1 điếu văn, khi CỤ TAM NGUYÊN xem điếu văn khen: không ngờ văn CỤ DƯƠNG LÂM hay ngoài sức tưởng tượng. CỤ TAM NGUYÊN thích thú nói: “*Còn gì sung sướng cho bằng được xem điếu văn khi còn sống.*”

Cụ Dương Lâm còn có 1 quyển sách “Tập Kiều” (loại văn dùng chữ trong truyện Kiều ghép lại diễn tả theo ý mình) chữ Pháp, con cháu sợ bị liên lụy nên đem đốt đi, mất một tài liệu văn học quý giá. Khi tôi đi chấm thi trung học năm 1958 ở Cần Thơ có gặp một vị GS Hán Học ở Cần Thơ là cụ Dương Tự Tam chỉ cho cách đọc ngược truyện Kiều. Trước tôi có hỏi cụ Tú Đăng Chu Kính là chỗ thân tình với gia đình tôi thì cụ Tú gạt đi nói là lập đẳng tức là hỏi chuyện cao vượt trình độ của mình. Cụ Dương Tự Tam mới giảng là: lấy 4 chữ cuối câu đầu làm đầu của câu sau chứ không phải đọc lộn từng پہوں từ cuối truyện trở lên.

Thí dụ:

*Trăm năm trong cõi người ta,
Người ta trong cõi khéo là ghét nhau.
Trải qua một cuộc bể dâu,
Bể dâu một cuộc càng đau đớn lòng...”*

Bàn thêm về cung Tật Ách.

Thường ngày tôi vẫn quần quanh về ý nghĩa của cung Tật Ách. Tôi vẫn quan niệm rằng Tật Ách (trong Tử Vi) là khả năng chống trả với bệnh tật, khả năng đối phó với mọi sự khó khăn. Từ đó không ngày nào tôi không áp dụng khi đoán số cho người và không ngày nào mà không bàn về cung Tật Ách.

Chính vì con người phải luôn đối phó với bệnh tật, tai nạn, luôn đối phó với những trường hợp khó khăn nên mới có cách sống tinh thần vật chất giữa xã hội loài người ra sao. Cách đó là cách sống đời, cách đóng kịch, “Kịch Đời”. Có những người số rất tốt, Mệnh thân phúc hay cả, địa vị tiền của hơn người nhiều nhưng “Cách Sống Đời” rất “Thấp Kém và Ngu Dốt.” Muốn cho người để lộ mặt nạ Giả Đạo Đức hay muốn biết Tâm Tư thực của người thì phải Nghe và Thấy lúc người ta giận hay người thỏa ý.

Chỉ lúc người ta Giận hay người ta Thỏa Ý người ta mới để lộ tâm tư tình cảm thật của họ:

- Một Bà xưa nay vẫn ăn nói toàn chuyện nghiêm túc dạy đời, ai nói chuyện dâm tà Bà phản đối kịch liệt, nhưng khi đưa một thằng Sở Khanh có mã đẹp giai, tán nhăng tán cuội, thạo đời khơi lòng dâm của Bà mà Bà lại bám lấy nó mà cùng ca khúc ân tình thì Bà đã để lộ bộ mặt Dâm Loạn rồi đó.
- Một Ông làm bộ thanh liêm nhưng khi thấy Ông chuyên thích trộm vặt thì rõ ràng Ông là trùm Ăn Cắp. Mà Ông đã ăn cắp vặt được thì khi có dịp thuổng được món bở Ông nhào vô ngay mà không suy xét để có khi mắc kẹt.

Đánh giá con người phải tìm lúc Họ Giận dữ hay họ Ham Thích mới thấy được Bộ Mặt Thật của họ.

Xét số muốn biết họ đã sống đời thế nào thì phải xét cung Tật Ách. Còn cách xét cung tật ách thế nào thì thuộc chuyên môn rồi, không trình bày ở đây được .

Thanh Sơn Chủ Nhân
Vũ Như Hoàng